

Ole Donner (FP):

Som reklamemand vil jeg gerne rose det bureau, der har lavet disse skrækkelige og grimme annoncer, som hr. Arne Melchior kan gengive i næsten fuld ordlyd og fortælle, hvor de har været anbragt, hvor forfærdelige de er, og hvilket indhold de står for. Jeg synes, det er glimrende klaret af et reklamebureau, at det kan få folk sådan op på mærkerne.

Men det, der får mig til at tage ordet, er, at det undrer mig lidt, at hr. Arne Melchior nu er blevet så opmærksom på disse ting. Da han for kort tid siden sad som minister, annoncerede man også temmelig kraftigt, men da lagde ministeren ikke mærke til det.

Jeg lagde også mærke til hr. Arne Melchiors bemærkning om, at fra nu af vil man følge nøje med i, hvordan disse teleselskaber opfører sig. Det svarer jo 100 pct. til, at hr. Arne Melchior i tidernes morgen også sagde, at han ville gøre noget godt for restaurationsbranchen, så det vil han formentlig også gøre nu, hvor han ikke længere er minister.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Ole Donner har netop givet Tinget en ganske fejlagtig fremstilling, som jeg kan tilgive ham, fordi den bunder i uvidenhed. Hvorfra skulle hr. Ole Donner dog vide – han har ikke spurgt mig – hvad jeg gjorde ved den slags ting, indtil jeg blev tvunget til at afgå som minister den 28. januar?

Jeg kan oplyse hr. Ole Donner om, at disse rædselsvækkende annoncer, som nu har kørt den sidste måneds tid, endnu ikke var publiceret på daværende tidspunkt. Men jeg deltog sandelig ganske ivrigt og i øvrigt inden for det mandat, jeg havde som minister, og inden for kommissoriets mandat – man skal jo huske, at Tele Danmark A/S baserer hele sin virksomhed på et meget vidtgående kommissorium – jeg fulgte i høj grad med og førte kommunikation med selskabet om det. Så da hr. Ole Donner ikke aner, hvad der er foregået, skal jeg tilgive ham, at han udtaler sig om noget, han ikke har, jeg vil næsten sige mindste anelse om.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg plejer at takke Vorherre, når jeg bliver

tilgivet, men denne gang vil jeg takke hr. Arne Melchior, fordi hr. Arne Melchior tilgiver mig.

Det er da rigtigt, at jeg ikke kan ane, hvad hr. Arne Melchior gjorde, da han var minister, og det eneste, jeg konstaterede, var da også, at da hr. Arne Melchior var minister, annoncerede man også. Jeg vil tro, at hr. Arne Melchior fulgte godt med og arbejdede for disse ting, uden at der i øvrigt kom noget ud af det, men vi fik i hvert fald ikke noget at vide om det her i Folketinget.

Men det har jo noget med smagen at gøre, om man kan lide det ene eller det andet, og jeg hørte også, at hr. Arne Melchior sagde noget om at blive enige om smagen. Den diskussion vil jeg ikke gå ind i med hr. Arne Melchior, for med de diskussioner om smag, hr. Arne Melchior har været ude i de sidste 3 uger, tør jeg simpelt hen ikke kæmpe med en så erfaren mand på det område.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning***Lovforslaget**

vedtoges med 111 stemmer (S, KF, V, FP, CD, RV og KRF) mod 9 (SF).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om ændring af lov om en børnefamilieydelse. (Udbetaling til en ægtefælle til en indsat m.v.).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 13/1 94. Første behandling 27/1 94. Betænkning 23/2 94. Anden behandling 1/3 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.